

בש"פ 7778/21 - שאגל לוי, נתנאל אזולאי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 7778/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררים: 1. שאגל לוי
2. נתנאל אזולאי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בתיק מ"ת 21-09-23729 שניתנה ביום 21.10.2021
על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התשפ"ב (23.11.2021)

בשם העוררים: עו"ד איתי רוזין, עו"ד אחלי אורנן
בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי
החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 21-09-23729 מיום 21.10.2021, במסגרתה נקבע כי העוררים יעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם.

1. בחודש ספטמבר 2021 הוגש כתב אישום נגד העורר 1 והעורר 2 (להלן יחד: העוררים), המייחס להם עבירת נשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). לעורר 1 יוחסה גם חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 25.8.2021 בסמוך לשעה 19:40 הגיעו העוררים לתחנת דלק "פז" ברחוב מצדה בבאר-שבע, כאשר ברכב - השייך לאביו של העורר 1 - נוהג העורר 1, ובמושב לצדו יושב העורר 2. במעמד זה העורר 1 נשא והוביל אקדח חצי אוטומטי או נשק חם אחר טעון בתחמושת. העוררים החלו לתדלק את הרכב, תוך שעורר 1 עומד ליד הקיר ומשוחח עם אחר שזהותו אינה ידועה, ועורר 2 עומד ליד עמדת התדלוק. באותה העת, הבחין העורר 1 בשני אנשים, שזהותם אינה ידועה במדויק למשיבה, נכנסים לתחנת הדלק ויוצאים ממנה לכיוון עמוד 1

החניה כשהם רוכבים על כלי רכב דו-גלגלי. מסיבה שאינה ידועה, שלף העורר 1 את הנשק מאזור מותנו, כיוון אותו לעבר השניים כשפניו אל החניה וירה שתיים או שלוש יריות בכוונה לגרום להם חבלה חמורה, נכות או מום, אך לא הצליח לפגוע בשניים, שנמלטו מהמקום. במשך כל אותו הזמן צפה העורר 2 במתרחש כשהוא עומד בעמדת התדלוק הסמוכה מחוץ לרכב. מיד לאחר מכן, העורר 1 החזיר את הנשק לתוך מכנסיו, רץ אל הרכב והתיישב במושב הנהג, וכאשר העורר 2 נכנס לרכב נמלטו השניים מהמקום עם הרכב, כשהם מובילים ונושאים בצוותא חדא את הנשק. כתוצאה מהירי נפגע מנוע מזגן שהיה תלוי מחוץ לחלון של דירה סמוכה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העוררים עד לתום ההליכים.

בית המשפט נעתר לבקשה. בהחלטה נקבע, בין היתר, כי ממסכת הראיות הכללית עולה כי העורר 1 עשה שימוש בנשק עת ירה מספר יריות בתחנת הדלק; כי אין ממש בטענות העוררים ביחס למיקום מציאת התרמילים; כי לנוכח הודעת השוכר המתגורר בדירה בבניין הסמוך שבו נפגע המזגן, הודעת טכנאי המזגנים, וחוות דעת מז"פ ביחס לחורי כניסה ויציאה של קליעים ממנוע המזגן שנמצא עליהם שרידי נחושת, היריות שירה העורר 1 פגעו במזגן בדירה בבניין הסמוך; וכי יתר השגותיו של בא כוח העוררים עליהן להתברר במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה. ביחס לעורר 2, נקבע בין היתר, כי גם אם הוא לא היה מודע להימצאות הנשק קודם לירי, הרי שמחומר הראיות עולה כי הירי בוצע בטווח הראייה שלו, וגם סרטוני מצלמות האבטחה מראים שהוא מגיב להתרחשות הירי ולאחר מכן אף נכנס לרכב כשהוא יחד עם העורר 1 שמחזיק בנשק; וכי טיב מודעותו של העורר 2 לנשק עליו להיבן במסגרת התיק העיקרי. עוד נקבע, כי שתיקתם של העוררים בחקירותיהם, בהיעדר טעמים מיוחדים לכך, מהווה ראיות חיזוק לראיות נגדם לצורך הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

נקבע, כי לא הובאו בעניינם של העוררים נסיבות חריגות שמצדיקות בחינה של חלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני. צוין, כי בענייננו, מעבר למסוכנות הסטטוטורית של העוררים נלמדת מסוכנות גם מנסיבות העבירות המיוחסות להם, ובין היתר, כאשר העורר 1, מסיבה שאינה ברורה, ירה בנשק במרכז של עיר לכיוון אנשים שזהותם אינה ידועה, ואשר תוצאות הירי היו עלולות להיות הרות אסון. לכך יש להוסיף את העובדה שכלי הנשק לא אותר ולא נתפס; את העובדה שהעוררים נמלטו יחד ממקום האירוע ואותרו רק כעבור מספר ימים בדירה בלוד; ואת העובדה שלעוררים עבר פלילי משמעותי.

5. על כך נסב הערר שלפניי, בו הלינו העוררים על מסקנת בית המשפט קמא לגבי קיומן של ראיות לכאורה ועל כך שבית המשפט אף לא בחן את האפשרות לחלופת מעצר.

6. אומר בקצרה כי לא מצאתי ממש בטענות הנוגעות לעורר 1. על פניו, העורר 1 נחזה כשהוא שולף אקדח ויורה בעוד הרוכבים על הרכב הדו-גלגלי שנכנסו לתחנת הדלק נמלטים מהמקום. האפשרות כי אין מדובר בנשק חם היא היפותטית ונראית קלושה, מה עוד שהעוררים שמרו על זכות השתיקה, מה שנזקק לחובתם במישור הראייתי. גם אם אניח לזכות העורר 1 כי ביצע ירי אזהרה לאוויר, מה שיכול להתיישב עם הפגיעה במזגן של הדירה בבניין הסמוך, הרי שמדובר בירי בנשק חם בשטח בנוי.

לא זה המצב ביחס לעורר 2, שכל המיוחס לו מתמצה בסעיף 8 לכתב האישום שם נאמר כי לאחר שהעורר 1 עמוד 2

ירה ורץ חזרה לרכב והתיישב במושב הנהג "ולאחר שנאשם 2 נכנס לרכב גם הוא הנאשמים נמלטו ברכב מהמקום כשהם נושאים ומובילים בצוותא חדא את הנשק". אכן, עצם השהייה של העורר 2 במחיצתו של העורר 1 כאשר ידוע לו שהעורר 1 נושא עמו נשק שבו עשה שימוש שניות ספורות קודם לכן, עשוי להקים עבירה של נשיאת נשק בצוותא עם העורר 1, אך מכתב האישום עולה לכאורה כי העורר 2 לא היה מודע להימצאותו של הנשק עד לאחר אירוע הירי; כי הוא עמד כל העת ליד משאבת הדלק ולא הייתה לו כל מעורבות באירוע וייתכן כי נמלט עם העורר 1 לאחר אירוע הירי כדי להרחיק עצמו מסכנה, ובשלב זה, יש ספק של ממש אם ניתן לייחס לו החלטה מודעת והסכמה להובלה ונשיאת הנשק שהיה בהחזקתו של העורר 1.

2. סיכומו של דבר, שיש ראיות לכאורה כנגד העורר 1 וקיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע לעבירה המיוחסת לעורר

7. נגד העוררים קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן העבירה נעברה תוך שימוש בנשק חם.

העורר 1 נשא נשק; ירה מטווח קצר לכיוון אנשים בחניה מלאה בכלי רכב ולעבר בניין מגורים; ולכך יש להוסיף כי הנשק לא נתפס. לשתיקתו של העורר 1 בחקירה השלכה גם על הערכת מסוכנותו (בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.2011); בש"פ 3755/12 אלקיעוני' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.5.2012)), ולכל אלה יש להוסיף את עברו הפלילי, עוד מימי קטינותו, עבר הכולל 8 הרשעות במגוון של עבירות - סמים, סחיטה, גניבה התפרצות, שבל"ר, תקיפה ואף בריחה ממעצר - עבירות בגינן הושתו עליו עונשי מאסר של 98 חודשים במצטבר. בנסיבות אלה, חלופת מעצר לא תסכון, ואין מקום להפנות את העורר 1 לקבלת תסקיר שירות מבחן.

8. לא כך לגבי העורר 2, לנוכח החולשה בעוצמת הראיות לגביו. אולם, גם לעורר 2 עבר פלילי של ממש הכולל 11 הרשעות, עוד מימי קטינותו, במגוון של עבירות - סמים, תקיפה, התפרצות וגניבה, מעשה מגונה ועוד - עבירות בגינן הושתו עליו עונשי מאסר של 141 חודשים במצטבר. לכך יש להוסיף את שתיקתו בחקירתו במשטרה ואת בריחתו עם העורר 1 לאחר האירוע עד שנתפסק כעבור מספר ימים בלוד. על פניו, נראה כי העורר 2 אינו אזרח תמים שנקלע לאירוע.

בנסיבות אלה, אני סבור כי יש מקום לבחון אפשרות לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן (ולא נעלם מעיני העומס הבלתי רגיל המוטל על שירות המבחן, כך שהכנת התסקיר תארך מן הסתם).

9. סוף דבר, שהערר לגבי העורר 1 - נדחה.

עניינו של העורר 2 יוחזר לבית המשפט קמא לשם הכנת תסקיר מעצר, ולאחר קבלת התסקיר, בית המשפט קמא יפעל כחוכמתו.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התשפ"ב (1.12.2021).

שׁוֹפֵט
